

[Handelsministeren.]

saa overordentlig stor Kapital som her, at der sidder en Mand fra Ministeriet, som Ministeren stadig kan tale med og drøfte Sagerne med.

Jeg kan ikke indse, at der kan komme nogen som helst Kontrovers imellem Departementschef Dalhoff som Formand for Afviklingskassen og som Departementschef i Ministeriet, ikke nogen Kontrovers, som betyder noget i Forhold til, hvad det betyder, at Ministeriets højeste Embedsmand leder Afviklingskassen Møder og dens Arbejde. De Ting, der kan komme op til Ministeren, er alle sammen Forhold af den Art, at den saglige Kraft, der skal til for at give Ministeren den fornødne Underretning, er og bliver Bankinspektionen sammen med de kritiske Revisorer, som er antaget til at revidere ogsaa Afviklingskassens Regnskab. Og jeg vil ogsaa mene — og jeg vil forhandle om dette Spørgsmaal med Firemandsudvalget —, at det er rigtigt, at Bankinspektionen paa tilsvarende Maade, som den kontrollerer enhver anden Bank, ogsaa kontrollerer Afviklingskassens Bestyrelse og Forhold i det hele.

I de sidste Linier i Forslaget til Beslutning hedder det, at

„Tinget betoner den principielle Betydning af, at den rette Grænse drages imellem Embedsgeringen i Centraladministrationen og de store private Erhvervsinteresser.“

Nej, det, der ogsaa skal foregaa i Afviklingskassen fra Statens Side, er, at Staten plejer sine Interesser. De store private Erhvervsinteresser plejes i den levende Bank; det, der ligger i Afviklingskassen er, hvad der skal afvikles, og Staten har den Interesse at søge denne Afvikling gennemført, naturligvis paa en hensynsfuld Maade, hvis der er Mulighed for Livsinteresser i de Engagementer, som findes der, men dette kan lige saa godt, vel bedre, varetages af tre politiske Repræsentanter og Bankens Repræsentant end af Statens Repræsentant. Han skal se paa Statens Interesser, derfor sidder han der.

Jeg kan altsaa ikke anbefale at stemme for Forslaget til Beslutning.

Forslagsstilleren (Holstein): Det staaar mig ikke ganske klart, om Dobbelt honorarbetalingen og Honorarbetalingen til Nationalbankdirektør Green ikke alene af den højtærede Handelsminister findes stemmende med Ret og Billighed og Velanstændighed, men om den højtærede Handelsminister ogsaa vil paaberaabe sig, at Firemandsudvalget har godkendt Dobbelt honorarerne

og Honoraret til Nationalbankdirektør Green. Er dette den højtærede Handelsministers Mening, vil jeg bede om at faa det præciseret, og jeg venter at faa det præciseret af det ærede Medlem, der vil tale paa Partiet Venstres Vegne. Thi hvis det virkelig skulde være Tilfældet, maa jeg tilstaa, at jeg ikke forstaaer, efter hvilke Principper, moralske og retlige, offentlige Anliggender her i Landet varetages af Samfundets øverste ansvarlige Myndigheder.

Naar jeg sammenligner den Haardhed, den Lidenskab, hvormed man fra Autoriteternes Side gik frem i 1921—22 mod det daværende Landmandsbankraads Medlemmer, Direktion og højtstaaende Embedsmænd, naar jeg sammenligner, hvorledes man krævede, at den daværende Delegation for Landmandsbanken ikke alene skulde tilbagebetale sine Honorarer for Regnskabsaaret 1921, men yde Staten ruinerende Erstatning, at dette krævedes bl. a. af en saa gammel, bundhæderlig og stokdøv Mand som Grosserer Collstrup, der sikkert intet havde forstaaet af, hvad der foregik, naar jeg endvidere sammenligner, hvorledes Autoriteterne siden er gaaet frem i Revisionsbank-, Andelsbank- og Privatbankspørgsmaalene, og ser den skrigende Modsætning, der er i Behandlingen af disse Forhold og Landmandsbankforholdet, naar jeg sammenligner den almindelige Skalp jagt fra første Færd med den Fredspibe, der er røget under alle de følgende Affærer, er det mig ikke muligt at indse, at der er nogen som helst faste Principper for de øverste Autoriteters Fremgangsmaade i disse forskellige Anliggender.

Naar vi nu endelig nærmer os Afslutningen af den danske nationale Dreyfus-affære, synes jeg, det er overmaade beklageligt, at den højtærede Handelsminister forsvare de Forhold, som under Behandlingen af Finanslovforslaget blev kritiseret fra alle Sider. Under Finanslovforslagets Behandling var tre Partier, nemlig det konservative Parti, det radikale Parti og det socialdemokratiske Parti, gennem deres Ordførere ganske enige om at finde Nationalbankdirektør Greens Opbebærelse af Honorar moralsk forkastelig. Der var endvidere mellem Radikale, Socialdemokrater og Konservative — saaledes forstod jeg det — Enighed om at finde Opbebærelsen af Dobbelt honorarer for Embedsmændenes Vedkommende moralsk forkastelig. Endvidere var der, saa vidt jeg har forstaaet, i Finansudvalget Enighed om at finde Departementschef Dalhoffs Stilling som Departementschef og Leder af Landmandsbankens Likvidations-